

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου: Δεν μπορεί να πάσχει η Κυπριακή Εκκλησία και να αδιαφορούν οι άλλες

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Το πρωί της Κυριακής 27 Οκτωβρίου, ημέρα κατά την οποία εόρτασε ο πολιούχος του Βουκουρεστίου Άγιος Δημήτριος ο νέος, τελέσθηκε στον αύλειο χώρο του Πατριαρχικού Ιερού Ναού των Αγίων Θεοστέπτων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ και συλλειτουργούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου και Νέας Ιουστιανιανής κ.κ. Γεωργίου.

Στην αντιφώνησή του μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος τόνισε την συγκίνησή του για την πρόσκληση του Πατριάρχη Ρουμανίας και την εν πίστει ενότητα μεταξύ των Ορθοδόξων

Χριστιανών, η οποία υπερβαίνει διακρίσεις, διαχωρισμούς, γλώσσες και εθνότητες.

Στη συνέχεια του λόγου του ο Προκαθήμενος της Κυπριακής Εκκλησίας έκανε μια αναδρομή στις σχέσεις του κυπριακού λαού με τον ρουμανικό, τόσο κατά το παρελθόν, όσο και στο παρόν.

Ιδιαίτερη μνεία έκανε στους δυο μεγάλους πολέμους που μαίνονται στην ευρύτερη περιοχή της Ρουμανίας και της Κύπρου, επισημαίνονται ότι ο πόλεμος Ρωσίας και Ουκρανίας είναι “ίσως πιο θλιβερός για μας, αφού γίνεται μεταξύ Χριστιανών ομοδόξων”.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου αναφέρθηκε και στην παράνομη τουρκική κατοχή της βορείου Κύπρου λέγοντας: “Εδώ και 50 χρόνια, από το 1974, άρπαγας, υπερόπτης και αλλόθρησκος γείτονας, η Τουρκία, εισέβαλε στη νήσο μας, κατέλαβε και κατακρατεί έκτοτε το 37% του εδάφους μας. 6000 οι νεκροί, 2000 οι αγνοούμενοι, το 1/3 του πληθυσμού εκδιώχθηκε από τις εστίες του και δεν του επιτρέπεται η επιστροφή σ’ αυτές. Χιλιάδες έποικοι μεταφέρονται από την Τουρκία και εκτουρκίζεται ο τόπος. 520 εκκλησίες μας εσυλήθησαν. Πολλές μετετράπησαν σε μουσουλμανικά τεμένη, άλλες σε αποθήκες, χώρους διασκέδασης και άλλες αφέθησαν στη φθορά του χρόνου. Γίνεται μια συστηματική προσπάθεια αφανισμού των χριστιανικών ιχνών μας από την κατεχόμενη γη μας. Κι η κατοχική δύναμη δεν αφήνει να αποκρυβεί ο τελικός στόχος της που είναι η κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου”.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου έκλεισε τον λόγο του ζητώντας τη στήριξη του Ρουμανικού λαού στο Κυπριακό τονίζοντας ότι “δεν μπορεί στο σώμα της Εκκλησίας να πάσχει η Κυπριακή Εκκλησία και να αδιαφορούν οι άλλες”.

Διαβάστε παρακάτω ολόκληρη την ομιλία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Ρουμανίας κ. Δανιήλ,

«Αύτη η ημέρα ην εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή»!

Δανειζόμαστε τα λόγια αυτά της Ιεράς Υμνολογίας μας για να εκφράσουμε τα μύχια αισθήματα της καρδιάς μας για το γεγονός που βιώνουμε από της περασμένης Τετάρτης, οπότε «οι πόδες ημών» μετά της τιμίας συνοδείας μας βαδίζουν στα αγιασμένα χώματα της πατρίδας σας. Η συγκίνησή μας κορυφώνεται σήμερα που αξιωθήκαμε να βιώσουμε για μια ακόμη φορά τη Θεία Ευχαριστία ως εικόνα και πρόγευση της Βασιλείας του Θεού. Προσευχηθέντες «εν μιά καρδιά» και ομολογήσαντες «εν αγάπη και ομονοία» «Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον», εκοινωνήσαμε του Λόγου του Θεού, τόσο διά του ευαγγελικού αναγνώσματος όσον και, κυρίως, διά της μεταλήψεως του αχράντου Σώματος και του τιμίου Του Αίματος, και γίναμε σύσσωμοι και σύναιμοι μ' Αυτόν.

Η ενότητα της πίστεως η οποία εκφράζεται διά της συμμετοχής εις το κοινόν ποτήριον, μας καθιστά «οικείους», κατά τον Απόστολο Παύλο. Και είναι αυτή η οικειότητα, που νιώθουμε αυτές τις μέρες μαζί σας, που γεμίζει τις καρδιές μας με βαθύτατη συγκίνηση. Είτε στην Κύπρο ζούμε, είτε στη Ρουμανία, οι Ορθόδοξοι είμαστε ενωμένοι και ζούμε ως αδελφοί που κατοικούν στην ίδια οικία, υπό τη σκέπη του ιδίου πατρός. Στο όνομα του Χριστού και στην κοινή πρός Αυτόν πίστη καταργούνται τα σύνορα και οι αποστάσεις, οι διακρίσεις και οι διαχωρισμοί, οι γλώσσες και οι εθνότητες και οι άνθρωποι οποιασδήποτε φυλής, όπου και αν κατοικούν, θεωρούν εαυτούς αδελφούς. «Εν γαρ Χριστώ Ιησού ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλλην, ουκ ένι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ένι άρσεν και θήλυ» (Γαλ.3,28).

Σας ευχαριστούμε, Μακαριώτατε, για την πρόσκλησή σας να επισκεφθούμε την ένδοξη χώρα σας, για την ευκαιρία που μας δίνετε να θαυμάσουμε τη θρησκευτική ευλάβεια του λαού σας και να προσκυνήσουμε στις Μονές και τα σεβάσματά σας. Ευχαριστούμε θερμά και για τους λόγους της αγάπης σας και τη φιλοξενία που απολαμβάνουμε αφότου φτάσουμε στην ευλογημένη γη της Ρουμανίας.

Στενές, και αδελφικές υπήρξαν ανέκαθεν οι σχέσεις των δύο Εκκλησιών μας. Η συνεργασία τους υπήρξε αγαστή και γόνιμη, τόσο στο παρελθόν όσο και στα πρόσφατα χρόνια, στους διορθόδοξους και στους διαχριστιανικούς διαλόγους.

Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τη βοήθεια του Ρουμανικού λαού κατά τη διάρκεια των σκληρών χρόνων της κατοχής της πατρίδας μας από τους Οθωμανούς. Τότε, κύπριοι κληρικοί ήρχοντο στη Ρουμανία είτε για να σπουδάσουν στις Ελληνικές σχολές, είτε για διεξαγωγή εράνων εδώ στην ακμάζουσα ελληνική κοινότητα, για να βοηθήσουν τις ανάγκες του λαού, ο οποίος βρισκόταν κάτω από τη δεινή δουλεία των Οθωμανών. Παντοτινό παράδειγμα ο Εθνομάρτυς Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός ο οποίος παρέμεινε για χρόνια στη Ρουμανία, σπούδασε, εργάστηκε, ετοιμάστηκε για τα πρωτοεραρχικά καθήκοντά του στην Κύπρο και τη θυσία του, δι' απαγχονισμού, υπέρ του λαού του.

Η δική μας Εκκλησία, παρά τον πάντοτε μικρό αριθμό των πιστών της, έχει ένα ένδοξο παρελθόν, αφού πρώτη αυτή στην Ευρώπη δέχτηκε τον Χριστιανισμό, ταυτίστηκε αριθμητικά με τον πληθυσμό της νήσου από πολύ νωρίς και συμμετέσχε ενεργά σ' όλες τις Οικουμενικές Συνόδους.

Ελληνική από την αυγή της Ιστορίας της, αλλά απομονωμένη από τον υπόλοιπο Ελληνικό κορμό, η Κύπρος συνάντησε πολλές περιπέτειες στην ιστορική πορεία της. Η Εκκλησία μας έχουσα το αυτοκέφαλό της από την Γ' Οικουμενική Σύνοδο και περιβεβλημένη από τον 5ο αιώνα με ειδικά αυτοκρατορικά προνόμια, για αιώνες πολλούς, μέχρι σήμερα, υποβάστασε, περικράτησε, περιέθαλψε και ενίσχυσε τους πιστούς της. Διαρκείς αγώνες, εκατόμβες θυμάτων, θυσίες των προκαθημένων της και άλλων ιεραρχών και κληρικών, ταύτισαν την Εκκλησία με την ιστορική πορεία του λαού μας.

Και η Εκκλησία της Ρουμανίας, πολύ μεγαλύτερη σε αριθμό πιστών, ταυτίστηκε με την πορεία του λαού της και πάντοτε αγωνιζόταν για τη φυσική, θρησκευτική και εθνική επιβίωση. Στο πρόσωπό Σας σήμερα χαιρετίζουμε και ασπαζόμαστε ολόκληρο τον ευσεβή Ορθόδοξο Ρουμανικό λαό.

Στις μέρες μας, πολλοί Ρουμάνοι εργάζονται στην Κύπρο και πολλοί Κύπριοι δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά στη Ρουμανία. Αρκετοί Ρουμάνοι ιερείς προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και στον λαό μας. Κι εμείς, πολλές φορές, προσκεκλημένοι προς τούτο, παρακολουθούμε εθνικές και κοινωνικές γιορτές και εκδηλώσεις παιδιών και ενηλίκων που γίνονται στη χώρα μας, από τους δικούς σας ανθρώπους, που νοσταλγούν τη Ρουμανία και με αυτό τον τρόπο δημιουργούν ένα τεχνητό κλίμα βίωσης, έστω και για λίγο, της πατρίδας. Συμβάλλει ιδιαίτερα σε τούτο ο εξοχώτατος Πρέσβης της Ρουμανίας στην Κύπρο, ένας ξεχωριστός φίλος και άνθρωπος.

Είμαστε σίγουροι ότι η Ρουμανική κοινότητα της Κύπρου δεν νιώθει ξένη στον τόπο μας, ούτε κι οι Κύπριοι νιώθουμε κάτι να μας χωρίζει. Η κοινή μας πίστη, αλλά και οι προηγούμενες κοινές περιπέτειες των λαών μας συσφίγγουν τις

σχέσεις μας.

Δύο καταστροφικοί πόλεμοι, που μαίνονται αυτό τον καιρό, ένας κοντά μας, στη Μέση Ανατολή κι ένας, ίσως πιο θλιβερός για μας, αφού γίνεται μεταξύ Χριστιανών ομοδόξων, πιο κοντά σας, τονίζουν, Μακαριώτατε, και την ευθύνη μας, ως Χριστιανών ηγετών, απέναντι στον άνθρωπο, την εικόνα του Θεού. Οφείλουμε να εργαστούμε σε βάθος. Να συνειδητοποιήσουμε πλήρως και εμείς ότι «Χριστός εστίν η ειρήνη ημών...» και να εργαστούμε για την ειρήνη του σύμπαντος κόσμου και την αξιοπρέπεια του κάθε ανθρώπου.

Για να επικρατήσει η εξωτερική ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων, είναι απόλυτα αναγκαίο όπως βιώσει ο κάθε άνθρωπος την εσωτερική ειρήνη. Την θείαν ειρήνη, που δεν είναι αποτέλεσμα μιας ανθρώπινης και εύθραυστης συμφωνίας, αλλά της ειρήνης που παρέχει το Άγιο Πνεύμα εντός της Εκκλησίας. Αυτής που βασίζεται στη δικαιοσύνη, στην υπέρβαση του ατομισμού και στην ήσυχη συνείδηση. Να γίνει βίωμα στα εσώτερα βάθη ενός εκάστου ημών η «ειρήνη ή πάντα νοῦν ὑπερέχουσα». Αυτή θα γίνει μόνιμη κατάσταση μόνον, αν την βιώνουμε συνειδητά και χριστιανικά, μόνον αν την επιδιώκουμε μέσω της πίστεώς μας εις τον Ιησού Χριστό και αν την καλλιεργούμε διά των έργων μας.

Ο πόλεμος και η παγκόσμια αναταραχή έθεσαν και το δικό μας πρόβλημα, το πρόβλημα της Κύπρου, σε δεύτερη μοίρα αυτόν τον καιρό. Και θα' θελα να το υπενθυμίσω σ' εσάς τους εν Χριστώ αδελφούς μας, τους Ορθόδοξους Χριστιανούς, ζητώντας τη βοήθεια και συμπαράστασή σας. Εδώ και 50 χρόνια, από το 1974, άρπαγας, υπερόπτης και αλλόθρησκος γείτονας, η Τουρκία, εισέβαλε στη νήσο μας, κατέλαβε και κατακρατεί έκτοτε το 37% του εδάφους μας. 6000 οι νεκροί, 2000 οι αγνοούμενοι, το 1/3 του πληθυσμού εκδιώχθηκε από τις εστίες του και δεν του επιτρέπεται η επιστροφή σ' αυτές. Χιλιάδες έποικοι μεταφέρονται από την Τουρκία και εκτουρκίζεται ο τόπος. 520 εκκλησίες μας εσυλήθησαν. Πολλές μετετράπησαν σε μουσουλμανικά τεμένη, άλλες σε αποθήκες, χώρους διασκέδασης και άλλες αφέθησαν στη φθορά του χρόνου. Γίνεται μια συστηματική προσπάθεια αφανισμού των χριστιανικών ιχνών μας από την κατεχόμενη γη μας. Κι η κατοχική δύναμη δεν αφήνει να αποκρυβεί ο τελικός στόχος της που είναι η κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου.

Σ' αυτή την τραγική κατάσταση του λαού μας, πέραν των δικών μας προσπάθειών, δύο παραμένουν τα στηρίγματα και η ελπίδα μας. Ο Θεός και οι Άγιοί μας από τη μια, και οι ομόδοξοι αδελφοί μας από την άλλη. Προσάγουμε εις πρεσβείαν στον Θεο, όλους τους αγίους μας. Τον Παύλο, τον Βαρνάβα, τον Μάρκο, τον Λάζαρο τον τετραήμερο, τον Σπυρίδωνα, τον Επιφάνιο, τον Ιωάννη τον Ελεήμονα, τον Νεόφυτο τον Έγκλειστο. Κατανοούμε ότι «διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ταῦτα πάντα ἐπήλθεν ἐφ' ἡμᾶς». Τον παρακαλούμε να δεχθεί τις προσευχές και τη μετάνοιά μας, να ευλογήσει τις προσπάθειες και τον αγώνα μας και να μας αξιώσει της χαράς της

απελευθέρωσης της πατρίδας μας.

Ζητούμε κι από σας, τους Ορθόδοξους αδελφούς μας, τις προσευχές σας στον Θεό για μας. Νιώθουμε, πραγματικά να ισχύει για μας εκείνο το οποίο ο Απόστολος Παύλος μάς διδάσκει: «Ἐὰν πάσχη ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη» (Κορ. Α΄, 12,26). Δεν μπορεί στο σώμα της Εκκλησίας να πάσχει η Κυπριακή Εκκλησία και να αδιαφορούν οι άλλες. Ζητούμε τη βοήθειά σας και σ' έναν άλλο τομέα: Όσοι βρίσκεστε κοντά σε κέντρα λήψης αποφάσεων: σε βουλευτές, σε υπουργούς, στην κυβέρνηση της χώρας σας να τους προσεγγίσετε και να τους ενημερώσετε ότι κάποιοι αδελφοί σας υποφέρουν και κινδυνεύουν. Και να επιδιώξετε τη μεταστροφή τους υπέρ μας.

Οι δύο χώρες μας είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ζητούμε τα αυτονόητα. Να εφαρμοστούν οι αρχές της Ενωμένης Ευρώπης και για τον Κυπριακό λαό: Ελεύθερη διακίνηση, ελεύθερη εγκατάσταση και ελεύθερη απόκτηση περιουσίας σ' όλη την Κύπρο.

Εκφράζοντας και πάλιν, Μακαριώτατε Πατριάρχα Ρουμανίας, τις ευγνώμονες ευχαριστίες μας για την πρόσκληση, την υποδοχή και τη φιλοξενία, ελπίζουμε να μας δοθεί σύντομα η ευκαιρία να σας φιλοξενήσουμε στην Κύπρο, να επισκεφθείτε τα σεβάσματά μας και τις Μονές μας, που βρίσκονται στις ελεύθερες περιοχές, και να ευλογήσετε τον λαό μας. Θα σας αποστείλουμε επίσημη σχετική πρόσκληση.

Σας ευχαριστούμε θερμά, ακόμα μια φορά. Ευχόμαστε όπως οι μεσιτείες πάντων των Κυπρίων αγίων επισκιάζουν όλον τον ευσεβή Ρουμανικό λαό.

Διαβάστε επίσης: Συλλείτουργο Προκαθημένων για τον πολιούχο του Βουκουρεστίου (ΦΩΤΟ+ΒΙΝΤΕΟ)